

Tisztelt

Fővárosi Ítéltábla mint

Másodfokú Bíróság

részére

f e l l e b b e z é s e

Marton Béla

8175 Balatonfüzfő Árok u. 3.
felperesnek

Jogi képviselő:

dr. Györki Mónika ügyvéd
1027 Budapest, Kandó K. u. 3. 4/3.
Tel.: 20/3890699
E-mail: gyorkim@t-online.hu
KASZ: 36061017

24.hu Szerkesztősége

1037 Budapest, Montevideo utca 9.
I. r. alperes

és

Central Digitális Média Kft.

1037 Budapest, Montevideo utca 9.
II. r. alperes ellen

sajtó-helyreigazítás iránti perben a

Fővárosi Törvényszék

40.P.20.981/2019/13. számú ítéletével
szemben

Melléklet: 1 db

Tisztelt Fővárosi Ítéltábla mint Másodfokú Bíróság!

Alulírott **Marton Béla** felperes a **24.hu Szerkesztősége** és a **Central Digitális Média Kft.** alperesekkel szemben sajtó-helyreigazítás iránt indított peres eljárásban a Fővárosi Törvényszék **40.P.20.981/2019/13.** számon hozott elsőfokú ítéletével szemben a törvényes határidőn belül a Pp. 365. § (2) bekezdése alapján

fellebbezést

terjesztek elő és kérem a Tisztelt Fővárosi Ítéltáblát, hogy az elsőfokú ítéletet – megalapozatlanság okán - megváltoztatni és kereseti kérelmemnek teljes egészében helyt adni, valamint alpereseket perköltségeimben marasztalni szíveskedjék.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, majd abból téves logikai és jogi következtetéseket vont le, amiből következően az elsőfokú ítélet megalapozatlanul és jogszabálysértő módon utasította el a kereseti kérelmeimet, amelyeket nem a valós tartalmuk alapján bírálta el.

Az elsőfokú bíróság formálisan hivatkozott a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalásban is rögzített alapelvekre, azonban nem a cikkek valós tartalmát és összefüggéseit vette figyelembe, hanem az egyes mondatrészeket és szavakat a cikkek valós tartalmától elszigetelten értelmezte, az alperesi, bizonyítatlan előadásokkal azonosult és a cikkek sérelmezett állításait bizonyítás nélkül tényként fogadta el.

I.

Az elsőfokú ítélet tényállásának téves megállapításai

Az elsőfokú bíróság a valósággal ellentétesen állapította meg, hogy a perbeli cikkek témája „a közelmúltban országos nyilvánosság elé tárt közéleti ügy” lett volna, miszerint „a Balaton parton Balatonfüzfő községi strand melletti területén elhelyezkedő erdőréss nagyobb részében kivágásra került” volna.

A valóságban I. r. alperes 2019. március 9-i „*Brutálisan kiirtották a védett balatoni erdőt a polgármester parancsára*” című cikkét vette át több sajtótermék, ezt megelőzően **nem létezett és azóta sem létezik sem országos, sem helyi közügy a balatonfüzfői favágásokkal összefüggésben.** Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben **a cikkek témája nem** „országos jelentőségű közéleti vita, melynek nyilvános megvitatásához fontos érdek fűződik”, hanem **egy alperesek által kitalált, összekevert, nem is létező történet.**

Az elsőfokú ítélet nem ténszerűen rögzítette a perbeli cikkek tartalmát sem. A tényállásban írtakkal ellentétben a sérelmezett cikkek azt állították, hogy Balatonfüzfő polgármestereként én adtam parancsot egy védett tóparti erdő kiirtására a fiam sportpálya-építési terve érdekében, majd amikor emiatt számon kértek a helyi lakosok, akkor ezt az erdőirtást és környezetrombolást a valóságot elleplezve akként tüntettem fel, mintha a védett erdő csak egy építési terület lett volna, majd letagadtam a terület védettséget is.

Az elsőfokú ítélet megállapításaival ellentétben a cikkek témája nem „a Balaton-parti környezetért való aggodás” volt, ez meg sem jelent egyik cikkben sem.

A cikkek kifejezetten a személyemről és polgármesteri tevékenységemről szóltak, valamennyi állítás egymással összekapcsolódva azt a hamis látszatot keltette, mintha a hivatali hatáskörömmel visszaélve, személyes motivációból kiírtattam volna egy „tóparti védett erdőt”. **A cikkek valós tartalma hivatali visszaélés és természetkárosítás bűncselekményeinek az elkövetését sugallta**, ami miatt büntetőfeljelentést tettem és a nyomozás jelenleg is folyamatban van.

Az elsőfokú bíróság a perbeli cikkeket nem a helyreigazítási kérelmem és a keresetem alapján vizsgálta és nem összességében értékelte, hanem **az egyes mondatokat, mondatrészeket elszigetelten értelmezte, az egymással összetartozó tartalmi elemeket szétválasztotta, más pontokon pedig egymással össze nem tartozó szövegrészeket kapcsolt egybe, az alperesi bizonyítási terhet mellőzve.**

A perbeli cikkek előzménye a 2019. február végén, március elején a balatonfüzfői lakópark építési területén zajlott favágás volt, amelyről egy helyi lakos, Varga László 2019. március 6-7-én fényképeket tett közzé a „Balatonfüzfő, ahogy mi látjuk” Facebook közösségi oldalon. Ezt a bejegyzést F/24. számú mellékletként csatoltam a periratokhoz, ahol 2019. március 7-én az alábbiakat nyilatkoztam:

*„**Béla Marton** Mindenkit tájékoztatok, a képen lévő terület a megvásárolt építési terület, ahol az építkezés második ütemének az előkészítése zajlik. Ez a terület 30 éve beépítésre szánt terület, így is lett értékesítve, a rendezési terv évtizedek óta ezt is tartalmazta, csak az elmúlt 30 évben nem volt gondozva. E terület beépíthetőségét eddig senki nem kifogásolta egyetlen rendezési tervi munkafázisban sem az elmúlt 30 évben. Várhatóan lakó és vendéglátó egységek kerülnek építésre. Kikötő és strandépítés itt nem lehetséges.”*

A Facebook közösségi oldalon mindenki számára egyértelmű volt, hogy **a nyilatkozatom a fényképeken látható magán építési területre vonatkozott, azonban az alperesi cikkek a nyilatkozatomat olyan szövegkörnyezetben közzétették, mintha egy több kilométerrel arrébb található, önkormányzati területre vonatkozott volna.** Az önkormányzati tulajdonú területen a tájékoztatásom követő napon, 2019. március 8-án kezdődött a helyi képviselő-testület határozata alapján egy sportpálya beruházás előkészítése, ahol összesen 23 fa kivágására került sor. Március 8-án tudomásom szerint 5 fát vágtak ki, a többit már az alperesi első cikk megjelenését követő napokban.

Az elsőfokú ítélet iratellenesen rögzítette, hogy „a lakók és a polgármester a Facebook nyilvánossága előtt vitatkoztak arról, hogy az érintett terület beépíthető vagy sem”. Ilyen vita nem zajlott, hiszen a helyi lakosok pontosan tudták, hogy **a cikkeken hivatkozott 2019. március 7-i nyilatkozatom a magántulajdonú építési területre vonatkozott, semmilyen terület beépíthetősége nem merült fel, semmilyen vita nem zajlott a Facebook csoportban.** A posztoló helyi lakosok a lakópart építéséről és az itt zajlott favágásról fejtették ki a véleményüket, semmilyen terület beépíthetőségéről nem folyt vita, az önkormányzati területekről nem esett szó.

Az elsőfokú ítélet tényállásának tehát a legsúlyosabb hiányossága és a téves ítéleti következtetések alapja az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság következetesen mellőzte annak a bizonyított és alperesek által sem vitatott ténynek a figyelembe vételét, mely szerint **Balatonfüzfő területén 2019. tavaszán több különböző helyszínen zajlott favágás és ezeket keverték össze az alperesi cikkek, majd egy valótlan látszatot alakítottak ki. A tényeket a Facebook-oldalon 2019. március 10-én közzétett tájékoztatásom részletesen tartalmazta (F/26. sz. melléklet), amit alperesek ismertek a perbeli második cikk közzélé előtt.**

A való tényeket az elsőfokú eljárás során részletesen bemutattam, **állításaimat és bizonyítékaimat alperesek sem vitatták**, ennek ellenére az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során mindvégig figyelmen kívül hagyta.

A kereseti kérelmeimet éppen arra tekintettel terjesztettem elő, hogy **az alperesi cikkekben hivatkozott állításom a magán építési területen zajló építkezés miatti favágásra vonatkozott, amit a cikkek az önkormányzati tulajdonú ingatlanra vetítettek rá és ezáltal egy teljes egészében valótlan látszatot alakítottak ki.**

Az első, F/24 szám alatt csatolt 2019. március 7-i Facebook-bejegyzésem alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a perbeli cikkekben idézett nyilatkozatom a Varga László által a magántulajdonú építési területről közzétett fényképekre vonatkozott. **Az elsőfokú bíróság azonban tévesen értelmezte a tájékoztatásomat, a valós tartalmát figyelmen kívül hagyta, a bizonyítékkal ellentétben az állapította meg, mintha a cikkekben írtak szerint a sportpálya építési területéről nyilatkoztam volna azt, hogy „csak egy építési terület”.**

Mivel a tájékoztatásom nem a tervezett sportpálya területére vonatkozott, **a cikkek valótlan tartalmat tulajdonítottak a nyilatkozatomnak, a kereseti kérelmeimet kifejezetten erre a tényre alapítottam**, amit az elsőfokú bíróság megalapozatlanul mellőzött.

II.

Az elsőfokú bíróság a való tényekkel ellentétesen fogadta el azt az alperesi előadást, mely szerint a perbeli cikkek „oknyomozó cikkek” lettek volna, mivel alperes munkatársai nem jártak a helyszínen, az ítéletben írtakkal ellentétben „kutatómunkát” nem végeztek, kizárólag egy budapesti lakossal, egyben balatonfűzfői nyaralótulajdonossal, **Magyar Lászlóval beszéltek, az ő információit tévesen értelmezve írták a cikkeket.**

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a 40.P. 24.15262018. sz. eljárás keretében korábban már „foglalkozott az ügyel”. Az ítélet több pontján általánosságban hivatkozott per tárgya a fiamnak, Marton Andrásnak a tervezett sportpálya beruházást kezdeményező szerepe volt, **semmilyen tartalmi vagy logikai összefüggésben nem állt a perbeli cikkekben rám vonatkozóan közölt állításokkal.** A 2019 januárban folyamatban volt eljárás semmilyen módon nem kapcsolódott a 2019. márciusában zajlott favágásokhoz, illetve a perbeli cikkek tárgyához, sem a jelen keresetem tényállásához.

Az elsőfokú bíróság a PK 12 számú kollégiumi állásfoglalással ellentétesen minősítette az alperesi valótlan és a valóságot hamis színben feltüntető állításait a „véleményszabadság körébe tartozó közléseknek”, a cikkek nem foglaltak állást „országos nyilvánosságot érdemlő közéleti ügyben”, nem tartalmaztak sem véleményt, sem értékelést, semmilyen álláspontot nem ütköztettek, kizárólag tényállításokat tartalmaztak.

Az elsőfokú bíróság formálisan hivatkozott a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalásra és rögzítette, hogy „más megítélés alá esik a bírálat, értékelés, **ha a sajtóközlemény a megbírált személyt tévesen idézi, és ezzel a megbírált személyiségét érintően tesz vagy fejez ki valótlan tényállítást, illetőleg tüntet fel való tényt hamis színben.** A tényállítás az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén sajtóhelyreigazítás alapja lehet.”

Ennek ellenére **az elsőfokú ítélet a kollégiumi állásfoglalás alapelveit teljes egészében figyelmen kívül hagyta**, bár bizonyítottam, hogy a perbeli cikkek a valós nyilatkozatomat valótlan tartalommal ruházták fel.

Az elsőfokú bíróság súlyosan jogszabálysértő módon állapította meg, hogy „az alperesi cikkek a felperest, mint megbírált személyt nem idézték tévesen, hiszen a ... felperestől származó közlései tartalmukat, lényegüket tekintve pontosan kerültek ismertetésre”. Ezzel ellentétben **a perbeli cikkek nem bírálatot közöltek, hanem tényállításokat, a tőlem idézett közléseket valótlan tartalommal ruházták fel, valótlan szövegkörnyezetbe helyezték és ezáltal megváltoztatták a tartalmát.**

Az elsőfokú bíróság súlyosan jogszabálysértő módon vont le azt a következtetést, hogy a cikkek szerzője „a velem egyet nem értő álláspontját” közölte volna és „aggályait fejezte ki”, amivel ellentétben **a cikkek semmilyen álláspontot vagy aggályt nem rögzítettek, kifejezetten azt állították, hogy elrendeltem az erdőirtást, majd valótlan tájékoztatást adtam, amikor „számon kértek a helyiek” „a környezetrombolás miatt”.**

Az elsőfokú bíróság tehát súlyosan jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a perbeli „cikk nem teljeskörűen, de a felperesi álláspont lényegi elemeit bemutatva idézte a felperesi álláspontot”, mivel nem az álláspontom jelent meg a cikkekben, hanem **a nyilatkozatomat hamis színben feltüntető szövegkörnyezetbe helyezve valótlan tartalommal ruházták fel.**

Az elsőfokú bíróság következtetésével ellentétben **nem zajlott „társadalmi vita”** a 2019. március 7-i nyilatkozatommal összefüggésben, a cikkek alapján az olvasó nem önálló véleményt alakíthatott ki, kizárólag az I. r. alperes valótlan és a valóságot hamis színben feltüntető állításait ismerhette meg.

A tőlem idézett tájékoztatás nem a sportpálya beruházásra vonatkozott, a favágással érintett magántulajdonú és önkormányzati területeket összekeverték, így az elsőfokú ítélet téves megállapításával ellentétben „az ügyben érintett szereplők” nem kerültek megszólításra, **a cikkek nem a való tényeket ismertették.**

III.

Az elsőfokú bíróság formálisan felsorolta a figyelembe vett bizonyítékokat, azonban azokat a Pp. 279. § (1) bekezdésében írtakkal ellentétben nem összességükben vizsgálta és értékelte, hanem a formális hivatkozás ellenére **a bizonyítékok mellőzésével és az ítélkezési gyakorlattól idegen értelmezésével kizárólag az alperesek álláspontjával azonosult.**

Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Balatonfüzfő Város Önkormányzat képviselő-testületének 2018. március 13-ai, március 20-ai és augusztus 28-ai jegyzőkönyveire, amelyekre az ítélet több ponton általános megállapításokat téve vissza is utal, azonban olyan tartalmat tulajdonít nekik, amelyek a jegyzőkönyvekben nem szerepelnek és következtetésként sem vonható le belőlük. Így különösen, **egyik jegyzőkönyv sem tartalmaz olyan nyilatkozatot, mely szerint akár a sportpálya építését, akár a favágást szorgalmaztam volna.**

Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul tekinti jogforrásnak a Natura 2000.eea.europa.eu weboldalon látható térképet, ami nem hiteles bizonyíték egy konkrét ingatlan Natura2000-es oltalmának az ítéleti megállapítása során, szemben az ingatlan-nyilvántartás adataival, amely ezt a tényt közhitelesen tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság az F/24. szám alatt csatolt, a „Balatonfüzfő, ahogy mi látjuk” elnevezésű Facebook oldalon 2019. március 7-én közzétett nyilatkozatomat is teljes egészében tévesen értelmezte és az alperesi cikkekkel azonos, valótlan tartalommal ruházta fel.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok körében tévesen tulajdonított perdöntő jelentőséget a Veszprém Megyei Kormányhivatal 2019. február 5-én kiadott részben téves tartalmú tájékoztatásának, mivel a keresetben sérelmezett állításokkal ez a dokumentum nincs közvetlen összefüggésben, hiszen a 2019. március 7-i nyilatkozatom nem erre a területre vonatkozott, továbbá **a Kormányhivatalnak a 351/3 hrsz. alatti terület Natura 2000-es védettségére vonatkozó téves tájékoztatása nem cáfolja a közhiteles ingatlan-nyilvántartáson alapuló 2019. március 10-i nyilatkozatom valóságát.**

IV.

Az elsőfokú bíróság téves következtetésével ellentétben **a perbeli cikkek sérelmezett közlései kifejezetten a személyemre vonatkoznak, az érintettségem valamennyi sérelmezett állítással összefüggésben fennáll.**

A kereseti kérelmemet azért terjesztettem elő, mert a cikkek azt állították, hogy valótlan tájékoztatást adtam a Balatonfűzfőn 2019. márciusában zajlott favágásokkal és az érintett területek besorolásával kapcsolatosan. A helyreigazítási kérelmeimben előadtam és az eljárás során bizonyítottam, hogy **a cikkek állításai azért valótlanok, mert más-más tulajdonjogú, jogi és környezetvédelmi besorolású területekre vonatkozó állításokat keverték össze és hoztak létre egy nem létező történetet.**

Az elsőfokú bíróság tévesen vonta le azt a következtetését, mely szerint a 2019. február 5-i hatósági tájékoztatás csatolásával alperesek bizonyították volna a cikkek keresetemben sérelmezett állításait. **Alperesek nem bizonyították az állításaim valótlanosságát, arra a kormányhivatali tájékoztatás nem alkalmas.**

Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, hogy „alapvetésnek felfogható állítás, miszerint a balatonfűzfői parton kivágott fák Natura 2000 oltalom alatt álló területéről kerültek kivágásra”, mivel a partmenti területeken egymáshoz közeli időpontban **több, eltérő természetvédelmi besorolású területen zajlott favágás**, amelyeket a cikkek összekeverték. A legtöbb fa kivágására egy magántulajdonú – nem védett besorolású - építési területen, valamint a Magyar Állam tulajdonát képező, Natura 2000 oltalom alatt álló területen került sor, amit **a perbeli cikkek az önkormányzati tulajdonú területekre vonatkoztattak.**

Az önkormányzati tulajdonú területek közül a sportpálya építése céljából egyetlen helyszín került kijelölésre, **a 351/3 hrsz. alatti terület, amelyről 2019. március 8-át követően összesen 23, nagyobb részben sérült fa kivágására került sor. Ez a terület a magyar jogszabályok és ingatlan-nyilvántartási adatok szerint nem állt Natura2000 oltalom alatt.** Mindebből következően az elsőfokú ítélet megállapítása jogszabálysértő és ellentétes a periratokkal, hiszen **az ingatlan tulajdoni lapja nem tartalmazta, a minisztérium nem kezdeményezte a 351/3 hrsz. alatti terület védett besorolását, az illetékes Balaton-felvidéki Nemzeti Park sem tekintette a területet természetvédelmi oltalom alatt állónak.**

Nem vitatom, hogy a Veszprém Megyei Kormányhivatal 2019. február 5-i tájékoztatása szerint a Balatonfűzfő 351/3, 351/4 és 351/5 hrsz. alatti területek Natura 2000 oltalom alatt állnak, azonban **ezt a tájékoztatást a jelen eljárás előtt nem ismertem, kizárólag az ingatlan-nyilvántartás közhiteles adatai alapján tudtam tájékoztatást adni az ingatlan besorolásáról, a valóságnak megfelelően.**

Az elsőfokú bíróság tehát azt sem vette figyelembe, hogy **2019. március 7-én nem az önkormányzati tulajdonú területekről írtam azt a Facebook csoportban, hogy építési terület, hanem valóban egy építési területről**, továbbá azt sem vette figyelembe, hogy **az önkormányzati területéről szóló 2019. március 10-i tájékoztatásom is megfelelt az ingatlan-nyilvántartás perben rendelkezésre álló adatainak.**

Az elsőfokú bíróság a 2019. március 10-i Facebook-nyilatkozatom valóságának a vizsgálata körében jogszabálysértő módon nem tulajdonított jelentőséget annak a ténynek, hogy **kizárólag az ingatlan-nyilvántartási adatokról tudtam tájékoztatást adni, amivel 2019. márciusában semmilyen ellentétes adat nem merült fel. A Kormányhivatal téves tájékoztatását nem ismertem, így nem tudhattam, hogy a hatóság a hatályos jogszabályokkal, az ingatlan-nyilvántartással és a minisztériumi döntéssel ellentétesen olyan nyilatkozatot adott ki, miszerint a 351/3 hrsz. alatti terület Natura2000 besorolás alá tartozik. A Kormányhivatal tájékoztatása az állításaim valóságát nem cáfolja.**

Az elsőfokú ítélet mindezek alapján súlyosan jogszabálysértő módon rögzítette, hogy annak van jelentősége, miszerint az egymás mellett található három, önkormányzati tulajdonú ingatlan közül „kettő valóban Natura 2000 oltalom alatt állott a cikk megírása és nyilvánosságra hozatalának időszakában”, mivel **a három önkormányzati tulajdonú ingatlan közül éppen az nem állt védett besorolás alatt, amelyen a sportpálya beruházás miatt favágás zajlott 2019. március 8. napjától.**

A 2018. november 21. napjától Natura 2000 oltalom alatt álló 351/4 és 351/5 hrsz. alatt nyilvántartott területek természetvédelmi besorolására történő hivatkozás pedig azért jogszabálysértő, mivel **a sportpálya beruházás ezeket a területeket nem érintette, azokon egyetlen fa kivágására sem került sor.** Az elsőfokú bíróság azonban ennek a nem vitatott ténynek sem tulajdonított jelentőséget, ahogyan annak sem, hogy **a cikkekben tőlem idézett 2019. március 7-i tájékoztatás egyik önkormányzati tulajdonú területtel sem állt kapcsolatban**, ezért azoknak a területeknek a jogi besorolása és a kormányhivatal állásfoglalása nem érintette a tájékoztatásom valóságát és nem cáfolta a helyreigazítási kérelmeim megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság logikailag és jogilag is értelmezhetetlen módon rögzítette a tényállásban, hogy a helyi képviselő-testület 2018 év során a sportpálya építését jóváhagyó döntései felülvizsgálatát „tehette volna” indokoltá a 2018. november 21-én a 351/4 és 351/5 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanokra bejegyzett védettség, mivel **ez a két terület semmilyen kapcsolatban nem állt a sportpálya beruházással, sem a favágásokkal**, a helyi képviselő-testület 2018. évi döntései folytán **a favágással érintett 351/3 hrsz. alatt nyilvántartott terület természetvédelmi védettségét érintően pedig semmilyen változás nem történt.** Ily módon semmilyen jogi tényben vagy körülményben nem történt változás, ami a képviselő-testület döntését érintette volna.

V.

Az elsőfokú ítéletnek a 2019. március 9-i cikkekre vonatkozó megállapításai az alábbiak szerint megalapozatlanok, iratellenesek és ezáltal súlyosan jogszabálysértők:

I.1. A cikk címe az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben nem „túlzó”, hanem közvetlenül a személyemre vonatkozó valótlan tényállítás a cikk teljes, valós tartalmával és szöveggörnyezetével összefüggésben értelmezve.

A cím azt állítja, hogy az én döntésem, „parancsom” alapján került sor egy „védett balatoni erdő kiirtására”, aminek valamennyi eleme valótlan: **nem hoztam ilyen döntést és nem történt „védett balatoni erdő kiirtása” sem.**

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a cím valótlan állítását nem teszi valóssá, hogy a cikk második mondata utal a Balaton-parton dolgozó favágókra. Alperesek munkatársai nem jártak a helyszínen, semmilyen bizonyíték nem merült fel arra nézve, hogy ki beszélt, mikor és melyik területen favágókkal. **Az állítólagos favágókra történt utalás nem bizonyítja a cikk címében előadott valótlan állítást.** A per folyamán cáfoltam, hogy bárki rám hivatkozhatott volna, mivel nem adtam semmilyen favágásra vonatkozó megbízást. **A favágókra utalás nem minősíthető „forrásnak”, sem az állítások bizonyítékának.**

A cím valósága körében az elsőfokú bíróság megalapozatlanul hivatkozik a Facebookon közzétett 2019. március 7-i bejegyzésemre, mivel azt nem idézte pontosan a cikk, hanem valótlan tartalommal ruházta fel, mivel nem az önkormányzati tulajdonú területéről, hanem a balatonfüzfői Sirály-kikötő másik oldalán található lakópark építési területéről szólt. **Az elsőfokú bíróság egy olyan Facebook bejegyzésre hivatkozással minősítette valósnak az alperesi „tóparti erdő kiirtására” vonatkozó valótlan állítást, ami a periratok alapján kétséget kizáróan megállapíthatóan egy lakópark építési magánterületre vonatkozott.**

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott Facebook bejegyzésben szereplő favágás semmilyen kapcsolatban nem állt a cikkek szerinti „védett erdő kiirtásával”, sem a strandröplabda-pálya (nem pedig sportcentrum) építésével, **az ítélet teljes egészében a valósággal ellentétesen hivatkozott a „helyszínen létesülő beruházásra” mint valós tényre.**

Súlyosan ellentétes az ítélkezési gyakorlattal az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint „felperes ha nem is parancsolta, de mindenképpen támogatta beruházást”.

Az eljárás során csatolt képviselő-testületi jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy 2018. augusztus 28-ig egyáltalán nem vettem részt a sportpálya-építés képviselő-testületi vitájában, nem is szavaztam. 2018. augusztus 28-ától **egy szavazattal vettem részt a határozathozatalban, amit az elsőfokú bíróság megalapozatlanul értékelt akként, mintha a cikkek valósan állíthatták volna, hogy a favágás az én parancsom vagy döntésem alapján történt volna.**

Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, hogy „hiteltérdemlő bizonyítékot nem csatoltam”, mivel a csatolt jegyzőkönyvek, a 2019. március 7-i Facebook-bejegyzés, valamint a területek elhelyezkedését bizonyító, alperesek által nem vitatott térképek és valamennyi dokumentum kétséget kizáróan bizonyítja az állításaim valóságát, amivel szemben a cikk keresetemben sérelmezett állításait alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk.

Az elsőfokú bíróság súlyosan jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a cikk címe mindössze „túlzó, esetleg pontatlan megfogalmazású” lett volna, de mivel a cím feladata „az olvasók figyelmének a megragadása”, ezért ez megalapozhatná a perbeli valótlan állításokat. **Rendkívül sérelmes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a cikk címe „nem feltétlenül vezet az olvasó megtévesztésére”, hiszen egy valótlan állítás minden esetben az olvasó megtévesztésére vezet.**

Az elsőfokú bíróság súlyosan jogszabálysértő módon állapította meg, hogy „az olvasó képet kap arról, hogy a fakivágás szorgalmazása a felperes részéről valós”, mivel **semmilyen nyilatkozatot nem tettem, amivel favágást szorgalmaztam volna.**

A sportpálya beruházás 1 szavazattal történő támogatása nem értelmezhető akként, hogy favágást szorgalmaztam volna, az elsőfokú bíróság megállapítása iratellenes és jogszabálysértő.

I.2 Az elsőfokú bíróság a második valótlan állítás körében - mely szerint a több ezer négyzetméteres területnek egy láthatóan amatőr favágó kommandó az én megbízásomból esett neki - megalapozatlanul tulajdonított jelentőséget a cikk azon állításának, miszerint „a környék lakói kérdésére válaszoltak a fakivágók ekként”. Az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy „a szöveg tehát arról tájékoztatja az olvasókat, hogy a környékbéliek megkérdezték a területen ténykedő favágókat arról, hogy milyen megbízás alapján vágnak fát, akik a lakók elmondása szerint, a felperes megbízásából dolgoztak”.

A valótlan közlést nem teszi valóssá, hogy a cikk állítólagos helyi lakókra, illetve favágókra hivatkozott, mivel azt nem bizonyították alperesek és a cikk alapján egyértelműen megállapítható, hogy alperesek munkatársai nem jártak a helyszínen, nem beszéltek a helybeliekkel, a hatóságokat sem keresték meg, egyetlen nyaralótulajdonos információit magyarázták félre. Az elsőfokú eljárás során vitattam, hogy alperesek bárkitől a cikk szerinti tájékoztatást kaptak volna, továbbá az ítélkezési gyakorlat szerint a sajtószerző a másztól kapott információ bizonyítására is köteles.

A cikk ismeretlen helyiekre, illetve favágókra hivatkozása nem bizonyítja, hogy a favágást én rendeltem volna el, még azt sem, hogy alperesek bárkitől ilyen információt kaptak volna.

Az elsőfokú bíróság minden ténybeli alapot nélkülözve értelmezi akként a cikk valótlan állítását, hogy „a fakivágásra felfigyelő lakók kérdésére az ott dolgozók a felperest jelölték meg megbízónak”, mert a perben vizsgálat tárgyát sem képezte, hogy a cikk az állítását mire alapozta, **az elsőfokú bíróság nem feltételezheti, hogy a cikk való tényeket állít, mivel a cikk szerzője egyértelműen nem beszélt egyetlen helyi lakóval sem, a helyszínen sem járt.**

A bíróság logikailag érthetetlen módon állapította meg, hogy az olvasó a valótlan állításból „nem azt a következtetést kell, hogy levonja, hogy bizonyosan a felperes megbízása alapján vágtak ki fákat, hanem azt, hogy a közéleti ügygel kapcsolatban érdeklődő lakók szerint a favágás a felperes megbízásával történhetett.” **Az elsőfokú bíróság értelmezése nem vezethető le a cikk valós tartalmából és ellentétes az ítélkezési gyakorlattal a minden ténybeli alapot nélkülöző magyarázata.**

I.3. „A Marton nyomására korábban meghozott önkormányzati döntések miatt” közlés tekintetében az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy az az állítás, miszerint nyomást gyakoroltam volna a sportpálya építésével, illetve a favágással kapcsolatos önkormányzati döntésekre, újságírói vélemény lenne.

A „polgármester által az önkormányzati döntésekre vonatkozó nyomásgyakorlás” tényállítás, azt alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, de még indítványt sem tettek.

A periratokhoz csatolt képviselő-testületi jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy 2018. augusztus 28-ig nem szavaztam, nem is szólaltam fel a sportpálya-építéssel összefüggő napirendi pontokban, én magam kértem a kizárásomat. Ezt követően a 2018. szeptember 25-i és október 16-i üléseken egy szavazattal támogattam a fejlesztést, semmilyen más tevékenységet nem fejtettem ki.

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott „a felperes szerepe a területen lebonyolítandó beruházás tekintetében támogató volt, sőt a felperes a beruházás végrehajtását kifejezetten szorgalmazta” állítás nem felel meg a valóságnak és ellentétes a jegyzőkönyvekben foglaltakkal, amelyekre az elsőfokú bíróság formálisan hivatkozott, azonban a valós tartalmukkal ellentétes következtetéseket alapozott.

Az elsőfokú ítélet szerint a „bíróság áttanulmányozta a felperes által keresetleveléhez csatolt 2018. márciusi és augusztusi képviselő-testületi jegyzőkönyveket. Ebből a bíróság ara jutott, hogy a felperes és a képviselőtestület előtt a beruházás érdekében érvelő Marton András, a felperes fia a beruházás végrehajtása, megvalósítása mellett érveltek”. Ez az állítás nem valós, mivel **nem érveltem a beruházás mellett. De ha érveltem volna, az sem tekinthető a cikk állítása szerinti „nyomásgyakorlásnak”, ami egy polgármester esetében a döntés jelentős befolyásolását, az akaratom bárkire történő erőltetését jelentené, ami fel sem merült.**

A cikk szerint az „önkormányzati döntésekre” gyakoroltam nyomást, azonban a sportpálya beruházás jóváhagyása kizárólag a helyi képviselő-testület hatáskörébe tartozott, **az önkormányzatnak semmilyen kompetenciája nem volt a fejlesztés jóváhagyása körében, ezért a cikk állítása ebből az okból is valótlan.**

Az elsőfokú bíróság iratellenesen utalt arra, hogy az előtte korábban folyamatban volt perből hivatalos tudomása lenne arról, hogy a fiam, Marton András beruházással kapcsolatos terveit kifejezetten támogattam volna, mivel ilyen nyilatkozatot nem tettem, továbbá **az abban a perben csatolt valamennyi jegyzőkönyv a jelen perben is csatolásra került. Az elsőfokú bíróság ismételen jogszabálysértő módon utalt vissza általánosságban, konkrétum nélkül az előtte korábban folyamatban volt eljárásra, mivel a korábbi perben semmilyen körülmény nem merült fel, amire a jelen eljárásban következtetést alapozhatott volna.**

Az elsőfokú bíróság súlyosan jogszabálysértő módon hivatkozott a Magyar Nemzet által velem készített interjú szövegére is, mivel **az a tény, hogy polgármesterként a beruházást megvalósítandónak találtam, semmiképpen sem igazolja a cikk azon állítását, hogy nyomást gyakoroltam volna az önkormányzati döntésekre.**

Az elsőfokú bíróság logikai és jogi kapcsolat nélkül hivatkozik a nyomásgyakorlás bizonyítékeként a fiam, Marton András által a helyi képviselő-testület ülésén tett bármely nyilatkozatra, mivel **minden helyi képviselő tisztában volt azzal a ténnyel, hogy a sportpálya építés favágással fog együtt járni, ezt a fiam nem „ismerte el”, az elsőfokú ítélet a való tényeket e körben is félreértelmezi. A beruházás részét képezte a lehetőség szerinti minél kevesebb fa kivágása, amelyeknek a helyszínét a határozat jelölte ki. Nem értelmezhető, az elsőfokú bíróság milyen ok miatt tekinti úgy, mintha a beruházással együtt járó favágást el kellett volna ismerni, vagy titkolni vagy leplezni próbálta volna bárki, mivel teljesen nyilvános volt és a képviselő-testület döntésének a részét képezte.**

Az elsőfokú bíróság súlyosan iratellenesen minősíti a fiam 2018 évi nyilatkozatait bármilyen konkrétum nélkül azon alperesi állítások bizonyítékának, mely szerint nyomást gyakoroltam volna az önkormányzati döntésekre. Erre alperesek sem hivatkoztak és ténybeli alapja sincs.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság tévesen minősítette „az újságíró szabadságába” tartozónak és véleménynyilvánításnak azt a valótlan állítást, hogy a beruházás 1 szavazattal történő támogatása nyomásgyakorlásnak minősülhetne, mivel **semmilyen tevékenységet nem fejtettem ki a beruházás megvalósítása érdekében.**

I.4. A negyedik valótlan állítást, mely szerint „...a polgármester a hosszú ideje zajló viták ellenére meg meri lépni ezt a környezetrombolást”, az elsőfokú bíróság szintén súlyosan jogszabálysértő módon értékelte.

Az elsőfokú ítélet szerint a bíróság a 2019. március 7-i Facebook bejegyzésekre és a Magyar Nemzetnek adott interjúra alapozta a döntését, amelyek szerint „kifejezetten szükségesnek, indokoltnak, a település számára értékesnek találtam a sportcentrum létesítését”.

A valóságban az elsőfokú bíróság által hivatkozott március 7-i Facebook-bejegyzésben a magán építési területről nyilatkoztam, amit az elsőfokú bíróság az ítélete ezen pontján is figyelmen kívül hagyott és tévesen a tervezett sportpálya területeként értelmezett.

A Magyar Nemzetnek adott interjúm részben azért nem bizonyítja az alperesi valótlan állítást, mivel később jelent meg, mint az első alperesi cikk, továbbá semmilyen környezetrombolást nem bizonyít, mivel ilyen nem történt.

A periratok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a sportpálya beruházást a helyi képviselő-testület hagyta jóvá, összesen 23 fa kivágására került sor, 2019. március 8. napjától körülbelül 1 hét alatt, a fák túlnyomó része súlyosan sérült és veszélyes volt. Tehát **semmilyen döntést nem hoztam polgármesterként az ügyben, a képviselő-testület határozata által jóváhagyott beruházás területén a 23 nyárfa kivágása nem minősíthető általam elkövetett környezetrombolásként.**

A cikk valós tartalma alapján én rendelttem el egy soha meg nem történt védett erdő kiirtását és környezetrombolást, ami valósága esetén a hivatali hatáskörömmel való visszaélés és a természetkárosítás bűncselekmények törvényi tényállását is kimerítené. A cikk valótlan állításai hivatalban lévő polgármesterként rendkívül súlyos bűncselekmények elkövetésével gyanúsítanak meg, ami egyértelműen valótlan állítás, nem minősíthető az újságírói szabadság körébe tartozó véleménynek.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben az adott szöveggörnyezetben a „környezetrombolás” szót kizárólag bűncselekményre utaló kifejezésként lehet értelmezni, hiszen **polgármesterként egy „védett erdő kiirtására” utasítást adni kizárólag bűncselekményként értelmezhető, ahogy a cikk alapján büntetőeljárás is indult.**

A „polgármester környezetrombolása” kifejezéshez nem rendelhető az elsőfokú ítélet szerinti értelmezés, miszerint „fakivágást szorgalmaz”, melyet „hosszabb ideje közéleti vita övez”. **A fakivágást sosem szorgalmaztam és semmilyen közéleti vita nem volt az ügyben,** a cikk állítása valótlan, az elsőfokú bíróság értelmezése ellentétes a szavak általános jelentésével.

Az elsőfokú bíróság ismételtén ténybeli alap nélkül emelte az indokolásba a fiam személyét és a 2018 márciusában a strandröplabda pályák építését kezdeményező tevékenységét, mivel az a nem létező „környezetrombolással” semmilyen összefüggésben nem állt, a beruházás pedig – ha megvalósul - a helyi önkormányzat tulajdonába fog kerülni. **A fiam balatoni sportemberként kifejezetten a környezetvédelmi szempontokat hangsúlyozta a képviselő-testület ülésein,** azt nyilatkozta, hogy a beruházás minden pontja a képviselő-testület döntésétől függ, tehát **fel sem merült és semmilyen peradat sem áll rendelkezésre, ami a fiam személyét, illetve rajta keresztül engem bármiféle környezetrombolással hozhatna összefüggésbe.**

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a perbeli cikk nem az újságíró véleményét tartalmazta, még azt sem, hogy a polgármester és bármilyen beruházás közötti összefüggés „erkölcsileg helyteleníthető lehet”, hanem valótlan állítást fogalmazott meg a személyemre vonatkozóan. **Az elsőfokú bíróság által általánosságban hivatkozott képviselő-testületi jegyzőkönyvekből sem a nyomásgyakorlásra, sem a környezetrombolásra vonatkozó következtetés nem vonható le.**

VI.

Az elsőfokú ítéletnek a 2019. március 21-i cikkekre vonatkozó megállapításai az alábbiak szerint megalapozatlanok, iratellenesek és ezáltal súlyosan jogszabálysértők:

A második cikk vonatkozásában a helyreigazítási kérelmemben és a keresetemben nem az egyes mondatrészek helyreigazítását kértem, hanem azt sérelmeztem, hogy a dőlt betűvel kiemelt szövegrészek figyelembevételével **összességében hamis látszatot keltett a cikk, különösen abban a tekintetben, hogy valótlan tájékoztatást adtam volna a partmenti területeken zajlott munkálatokkal kapcsolatosan.**

A cikkben közzétett állítások összességükben alakítottak ki egy hamis látszatot, egymást erősítve és tartalmukat, valamint a szövegösszefüggéseket figyelembe véve, kifejezetten a személyemre vonatkoztak.

Kérem a Tisztelt Másodfokú Bíróságot, hogy a perbeli második cikket is a helyreigazítási kérelmem és a keresetem alapján szíveskedjék vizsgálni és összességében értékelni, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ennél a cikknél is az egymással összetartozó tartalmi elemeket szétválasztotta, más pontokon pedig egymással össze nem tartozó szövegrészeket kapcsolt egybe, ezáltal nem a valós értelmezését vizsgálva a cikknek.

II.1. A „Letarolták a tóparti erdő jelentős részét a balatonfüzfői strand melletti szakaszon” szövegrészt azon ok miatt kértem figyelembe venni, mivel a cikk valós tartalmi és szövegösszefüggései alapján egyértelműen azt állítja, hogy egy „tóparti erdő letarolása” történt, amire én adtam megbízást.

Hivatkozom itt is arra a tényre, hogy a sportpálya tervezett területe „közpark” besorolású, nem minősül erdőnek és 23, nagyobb részben sérült fa kivágása történt a területen, ami nem azonos egy „tóparti erdő letarolásával”, ugyanakkor ennek a mondatrésznek a helyreigazítási kérelmemben és a keresetben sérelmezett, a cikkben nekem tulajdonított valótlan tájékoztatás körében van jelentősége, nem pedig önmagában.

Az elsőfokú bíróság téves megállapításával ellentétben a közlés tekintetében az érintettségem megállapítható, hiszen **a cikk mindvégig azt állítja, hogy a „letarolás” a polgármester, azaz az én megbízásom alapján történt.**

Megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon következtetése, miszerint „az olvasó számára az a jelentés világlik ki a mondat tartalmából, hogy a tóparti erdő jelentős részének kivágása (letarolása) az önkormányzat döntésén alapult”. **Ez az értelmezés a cikkből nem vezethető le.**

II.2. Az elsőfokú bíróság teljes egészében tévesen értékelte „A fák kivágása után Marton Béla polgármester a füzfői Facebook fórumán azt állította, hogy az erdő szimpla építési terület volt” közlést is.

Az elsőfokú ítélet rögzíti ugyan, hogy a cikk ezen a ponton tényállítást tartalmaz, azonban nem csak figyelmen kívül hagyja, hogy a bejegyzésem nem a sportpálya építési területére vonatkozott, hanem a valósággal ellentétesen azt állapítja meg, hogy „maga a felperes is elismerte, hogy Facebook fórumán azt nyilatkozta, hogy az érintett erdő építési terület volt.”

A valóságban **a Facebook-bejegyzésben semmilyen erdőről nem esett szó, hanem a Facebook-csoportban közzétett fényképek alapján jelentettem ki, hogy a terület, ahol a fényképek készültek, egy építési terület volt 30 éve, amint azt az F/24. számú melléklet is bizonyítja.**

Az elsőfokú bíróság tehát a periratokkal ellentétesen állapította meg, hogy a 2019. március 7-i Facebook-bejegyzésem cikkbe illesztése által alperesek valós tájékoztatást nyújtottak volna az „álláspontomról”, hiszen az F/24. szám alatt csatolt nyilatkozatomból a cikkekbe illesztett idézet alperesek által sem vitatottan **nem a sportpálya területére, illetve semmilyen erdőre nem vonatkozott, hanem a magántulajdonú területre, ahol egy lakópark építésének az előkészítése miatt került sor a favágásra.**

A tájékoztatásom nem „álláspont” vagy „vélemény” volt, hanem kifejezetten tényközlés, ahogy magából a szövegből is megállapítható, arra vonatkozóan alperes sem „álláspontot” közölt, hanem tényállítást tett.

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben tehát a cikk nem „szöveghűen” közölte a Facebook bejegyzésem egy részletét, hanem valótlan tartalommal ruházta fel és hamis színben tüntette fel a valóságnak megfelelő tájékoztatásomat.

Az elsőfokú bíróság megállapítása ezért súlyosan jogszabálysértő, mivel **a terület beépíthetőségére vonatkozó nyilatkozatom a magántulajdonú építési területre vonatkozott**, ezzel szemben a bizonyítékként figyelembe vett, a Veszprém Megyei Kormányhivatal tájékoztatása pedig az önkormányzati területekre, ezért **tartalmi összefüggés hiányában a 2019. március 7-i nyilatkozatomnak a 2019. február 5-i hatósági tájékoztatással történő cáfolata és szembeállítása a valóságot hamis színben tünteti fel.**

II.3. A cikk „Marton később is hárított minden felelősséget és a 24.hu cikkét is betámadta, azt állítva, hogy a strand és a Sirály kikötő közötti terület az önkormányzat tulajdonában van, és nem Natura 2000-es besorolású” mondatát azért sérelmeztem, mert a cikk megelőző részével áll tartalmi összefüggésben és azt a hamis látszatot kelti, mintha továbbra is „a felelősséget hárítottam” volna és a valóságot lepleztem volna a Facebook-bejegyzésben tett, a „tóparti erdő kiirtására” vonatkozó, a cikk szerint valótlan állításaim miatt.

A mondatrészt azért emeltem ki a sérelmezett tényállítások között, mert azt a hamis látszatot keltette, hogy a tájékoztatásom valótlan volt, a védett erdő kiirtása megtörtént és én csak a felelősségemet próbáltam emiatt hárítani. **A valóságban semmilyen védett erdő kiirtása nem történt, a felelősségemet sem hárítottam emiatt, pusztán a tényeket közöltem.**

Az elsőfokú bíróság ennél a pontnál sem vette figyelembe a cikk tartalmi összefüggéseit, vagyis hogy a cikkben tőlem idézett mondat a lakópark területére vonatkozott, a cikk következő mondata pedig az önkormányzati tulajdonú területre, **azt a valótlan látszatot keltve, mintha ugyanarról az egyetlen területről lett volna szó.**

Hangsúlyozom a Tisztelt Fővárosi Ítéltábla részére, hogy **a 2019. március 7-i és a március 10-i valamennyi állításom valós volt.** A sportpálya építésére kijelölt 351/3 hrsz. alatt nyilvántartott terület az ingatlan-nyilvántartás alapján nem állt természetvédelmi oltalom alatt, a hatályos jogszabályok sem minősítették Natura 2000 oltalom alatt álló területté, és bár **az alperesek által hivatkozott kormányhivatali tájékoztatás tévesen azt rögzítette, hogy oltalom alatt áll, ez az én tájékoztatásomat nem tette valótlanná.**

Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon azt sem vette figyelembe, hogy **a perbeli cikkbe illesztve I. r. alperes a 351/5 hrsz. alatti ingatlan tulajdoni lapját tette közzé,** amely 2018. november 21-e óta Natura2000 oltalom alatt áll, azonban **elhallgatta, hogy ez a terület nem érintett a sportpálya építése ügyében** (kizárólag a 351/3) **és semmilyen favágás nem történt ezen a területen, erről a területről egyáltalán nem nyilatkoztam semmit.**

Az első alperesi cikk megjelenését követő, 2019. március 10-i (F/26. szám alatt csatolt) tájékoztatásom valós volt a sportpálya építésére kijelölt 351/3 hrsz. alatti ingatlan védeltség tekintetében is, azonban **az alperesi második cikk az önkormányzati ingatlanok eltérő természetvédelmi besorolását összekeverte és a sportpálya építésére kijelölt 351/3 hrsz. alatti, védelem alatt nem álló területre hivatkozással a Natura 2000 oltalom alatt álló, de a beruházásban nem érintett 351/5 hrsz. alatti terület tulajdoni lapját tette közzé.**

A cikk a 351/5 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan tulajdoni lapjának a közzétételével is azt a hamis látszatot keltette, mintha ez az ingatlan lenne a sportpálya és a favágás területe és ezzel támasztotta alá a második cikkében, mintha egy Natura 2000 oltalom alatt álló területről állítottam volna azt, hogy nem áll védetség alatt.

Az elsőfokú bíróság téves megállapításával ellentétében a jelen esetben nem az újságírói véleménynyilvánítás szabadságába tartozik a „felelősség háritása” kifejezés megválasztása, mivel **valótlan tényállítással összefüggésben állította, hogy a felelősségemet háritottam volna,** a cikk állítása pedig nem minősíthető „közügyben elfoglalt álláspontnak”.

Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon állapította meg, hogy „tagadtam a Natura 2000-es oltalmat” és ezt értékelte a cikk „a fakivágással kapcsolatos polgármesteri felelősség mellőzésének”, mivel **a hatályos jogszabályok és a közhiteles ingatlan-nyilvántartás adatai alapján, jogszerűen nyilatkoztam, hogy a 351/3 hrsz. alatt nyilvántartott terület nem áll védetség alatt,** amit a per folyamán 2019. április 25. napján lekért tulajdoni lappal is bizonyítottam (F/17. számú melléklet). **A Kormányhivatal téves tájékoztatása nem cáfolja az ingatlan-nyilvántartás adatain alapuló állításom valóságát.**

II.4. Az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a cikknek „A polgármester ezúttal is tagadta, hogy védett lenne a letarolt rész és azt állította, hogy csak a veszélyes fákat vágatták ki” állítása tényszerűen utalt volna a Magyar Nemzet című lapban közzétett nyilatkozatomra.

A 2019. március 10-i Facebook bejegyzésemben és a Magyar Nemzetnek adott interjúban a valóságnak megfelelően elkülönítettem az egyes területeket, pontosan elmondtam, hogy különböző helyszíneken zajlottak favágási munkálatok Balatonfüzfőn, **semmilyen „letarolt részről” nem tagadtam semmilyen védetséget, a tervezet sportpálya beruházás területe ebben az időpontban sem állt Natura2000 oltalom alatt.**

A perbeli cikk ezért a valóságot hamis színben tüntette fel, amikor azt a látszatot keltette, mintha elismertem volna bármilyen terület „letarolását” és jobb tudomásom ellenére állítottam volna, hogy az nem áll védettség alatt.

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben tehát a cikk negyedikként kiemelt állítása is azt a hamis látszatot erősítette, mintha a tájékoztatásom valótlan lett volna, továbbá a szöveg tartalmilag nem egyezik meg a Magyar Nemzet interjújában elmondottakkal, mivel **a nekem tulajdonított állításokat olyan szövegkörnyezetbe helyezte és úgy fogalmazta át, hogy azáltal a nyilatkozatom valós tartalmával ellentétes látszatot alakított ki.**

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a PK 12 számú kollégiumi állásfoglalásban írtakkal ellentétesen értelmezte a cikk ezen részét is, nem a valós tartalma szerint, hanem az egyes mondatrészeket elszigetelve és önkényes tartalommal ruházta fel, **jogszabálysértő módon állapította meg a nekem tulajdonított, azonban hamis összefüggésbe helyezett állításokról, hogy az alperesi cikk a tényeknek megfelelt volna.**

II.5. „A 24.hu birtokába került hivatalos dokumentum szerint ez azonban nem igaz. A három helyrajzi szám alatt nyilvántartott terület már hosszú ideje védettséget élvez, és jelenleg is Natura 2000-es oltalom alatt áll mindhárom.”

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben **a cikk nem „álláspontokat” jelenít meg, hiszen egy ingatlan Natura2000 természetvédelmi oltalma ténykérdésnek minősül.**

Az elsőfokú ítélet megállapításával ellentétben **a 2019. március 10-én közzétett állításom a hatályos ingatlan-nyilvántartási adatoknak megfelelően valós volt**, a sportpálya építésére kijelölt (351/3 hrsz. alatt nyilvántartott) terület nem állt természetvédelmi oltalom alatt, ezért **a tájékoztatásom valóságát nem cáfolta a Kormányhivatal általam nem ismert, e körben téves adatot tartalmazó 2019. február 5-i tájékoztatása.**

Az elsőfokú bíróság tehát iratellenesen állapította meg, hogy „a szöveg a felperesi álláspont és az azzal ellentétes álláspont alapját képező közokirattal dokumentált tények ütköztetését végzi el.” Az elsőfokú ítéletben írtakkal ellentétben **a cikk nem álláspontokat ütköztetett, hanem a valós tájékoztatásomat minősítette valótlanoknak, alperesek nem bizonyították a cikk azon állítását, miszerint a Facebook csoportban valótlan nyilatkozatot tettem volna.**

II.6. A cikk azon közlése, mely szerint „A Natura 2000-es oltalom a természetrongálással sem szűnik meg”, az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben szoros és közvetlen összefüggésben áll a megelőző szövegrészekkel, melyek szerint én valósítottam meg a környezetrombolást.

A „környezetrombolás” és a „természetrongálás” szavak a cikkben szinonimaként jelennek meg, és kifejezetten rám vonatkoznak a cikk szövegösszefüggései valós értelmezése alapján.

Az elsőfokú bíróság tehát a PK 12-es kollégiumi állásfoglalással ellentétesen állapította meg, hogy ez a mondat nem rám vonatkozott volna, hanem csak egy „általános alperesi álláspont”, amely „a felperes személyétől és szerepkörétől függetlenül igaz lehet”.

Az elsőfokú bíróság az ítélete ezen pontján is következetesen, súlyosan jogszabálysértő módon arra törekszik, hogy az alperesi álláspontot akár az ítélkezési gyakorlattal ellentétes magyarázatokkal is alátámassza.

II.7. Az alperesi cikk rám vonatkozó valótlan állításainak és hamis látszatkeltésének a szerves részét képezi „*a sportcentrum építésére kiszemelt terület különleges besorolásáról* az önkormányzati képviselőket sem tájékoztatták a beruházással kapcsolatos testületi szavazások előtt” szövegrész, amely azt a hamis látszatot kelti, mintha polgármesterként elhallgattam volna a terület természetvédelmi védettségét a képviselő-testület előtt.

A valóságban **2018-ban, a képviselő-testületi szavazások idején sem a 351/3, sem a 351/4 és 351/5 hrsz. alatti ingatlanok nem álltak oltalom alatt**, és bár az utóbbi két ingatlan 2018. november 21-től védettség alá került, azokat a beruházás egyáltalán nem is érintette. Ezáltal a sérelmezett mondat állítása többszörösen valótlan volt, a cikk hamis látszatkeltése kizárólag azt a célt szolgálta, hogy tovább erősítse a valótlan állításokat, miszerint a „védett erdő kiirtása” körében polgármesterként elhallgattam volna az információkat.

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a közlés kifejezetten rám vonatkozik, hiszen a cikk valós tartalma alapján polgármesterként kizárólag én voltam abban a pozícióban, hogy „a terület különleges besorolásáról” adatot hallgathattam volna el a képviselő-testület előtt.

Az elsőfokú bíróság súlyosan jogszabálysértő módon állapította meg, hogy „a közlés tényyszerűen igaz” lenne, „hiszen az önkormányzati tulajdonban álló beruházással, azaz fakivágással is érintett területek vonatkozásában 2018. január, azaz a képviselőtestületi határozat megszületésekor nem kaptak tájékoztatást a képviselők arról, hogy a területek Natura 2000 besorolás alatt állnának”, mivel „a besorolás még nem volt dokumentált, illetve az oltalom nem állt fenn”.

Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a cikk sérelmezett része kifejezetten azt állította, hogy a „*sportpálya építésére kiszemelt terület különleges besorolásáról*” nem kaptak tájékoztatást a testület tagjai a szavazások előtt, ami **azt a hamis látszatot keltette, mintha akár 2018-ban, akár a cikk közlésekor a terület védett besorolás alá esett volna.**

Az elsőfokú bíróság a való tényeket félremagyarázó, súlyosan jogszabálysértő megállapításával ellentétben **a sportpálya beruházás területének nem volt „különleges besorolása”, a cikk pedig hamis látszatot keltett, amikor azt közölte, hogy a „különleges besorolásról” – ami nem létezett - „nem tájékoztatták” a képviselő-testületet.**

VII.

Az elsőfokú eljárás során alperesek 90.000,-Ft + áfa összegű perköltségigényt terjesztettek elő, aminek az ítélet szóbeli kihirdetésekor az elsőfokú bíróság teljes egészében helyt adott és 90.000,-Ft + áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezett.

Az írásba foglalt ítélet azonban már 108.000,-Ft + áfa összegű perköltséget állapított meg alperesek javára, aminek az alperesek általi előterjesztéséről nincs tudomásom és nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság milyen ok miatt módosította a kihirdetett ítéletet.

VIII.

A fent írtakra tekintettel

k é r e m

a Tisztelt Fővárosi Ítéltáblát mint Másodfokú Bíróságot, hogy az elsőfokú ítéletet megalapozatlanság okán megváltoztatni és a kereseti kérelmeimnek teljes egészében helyt adni, továbbá alpereseket a perköltségeim megtérítésére kötelezni szíveskedjék.

Az Illetéktörvény 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel a fellebbezési illeték megfizetését mellőzöm.

Perköltség iránti igényem alátámasztása céljából 1. szám alatt csatolom az együttes első- és másodfokú költségeimet tartalmazó költségjegyzéket.

Budapest, 2019. június 17.

Tisztelettel:

Marton Béla
felperes